

Losy głogóweckiego zamku oraz lokalnego muzeum już od dekad splatają się ze sobą, choć z oczywistych względów historia samej warowni sięga znacznie dalej w głąb czasu. Na przestrzeni wieków w zamku bywały osoby związane z losami Polski i Europy, a przez pewien czas, patrząc od strony formalnej, miejscowość pełniła rolę tymczasowej stolicy królestwa polskiego. Obecnie dzięki staraniom lokalnych muzealników i pasjonatów, zrujnowana budowla ma szansę odzyskać swoją świetność.

Historia Muzeum Regionalnego w Głogówku sięga przełomu XIX i XX wieku. Wówczas to znany historyk i kolekcjoner, baron Ernst von Woikowsky-Biedau, zorganizował pierwsze muzeum, które zajmowało parę pomieszczeń tzw. Gartenburgu. Zebrał on tam wiele interesujących eksponatów z Głogówka i okolic. Dużą pomoc w zorganizowaniu zbiorów wykazali uczniowie głogóweckiego seminarium nauczycielskiego (Lehrerseminars).

Po śmierci Woikowskiego von Biedau w 1912 roku wiele spośród najcenniejszych eksponatów zostało przejętych przez muzea w Nysie, Gliwicach, Raciborzu i Bytomiu. 1 maja 1928 roku połączono zachowane zbiory z izbą regionalną, która utworzona została po pierwszej wojnie w gmachu wspomnianego seminarium. Wówczas utworzono nowe Heimatmuseum, dyrektorem którego został Josef Strecke, rektor Szkoły Podstawowej. W pierwszym okresie istnienia zbiory prezentowano na poddaszu w szkole, następnie – w budynku starej remizy strażackiej, w sąsiedztwie kościoła klasztornego.

Wiosną 1932 roku zbiory powiększono o składającą się z przeszło 3000 eksponatów kolekcję w postaci obrazów, map i książek, które sprezentował dyrektor szkoły dr Rhein. Stanowiły one liczące 130 lat zbiory seminarium, i wcześniej były pomoc dydaktyczną. Do głównych zbiorów muzeum należało archiwum, które liczy-

Zamek w Głogówku od lat budzi wielkie zainteresowanie turystów i miłośników dawnej architektury obronnej

Forteca, gdzie gościł polski król

Historia zamku w Głogówku

TOMASZ BIENEK

ło bogatą kolekcję książek i prasy regionalnej. Mała przestrzeń, trudności ekspozycyjne i wciąż zwiększające się zbiory, były przyczyną przeniesienia siedziby Muzeum w nowe miejsce. W listopadzie 1937 roku siedzibę Muzeum przeniesiono do klasztornego Refektorium.

Jednym z najistotniejszych eksponatów w mieście jest sam zamek, który stanowi bardzo ważną część historii Głogówka i był świadkiem wielu ważnych wydarzeń historycznych oraz kulturalnych. W 1561 roku

gród został wydzierżawiony Oppersdorffom, którzy władali nim do 1801 roku. To na zamku w Głogówku w czasie najazdu Szwedów na Polskę przebywał ówczesny król Jan Kazimierz wraz z małżonką Marią Ludwiką, nadając tym samym miastu rangę stolicy Polski. W tym czasie zamek gościł też inne ważne osobistości: hetmana Stefana Czarneckiego wraz z małżonką, słynnego poetę barokowego Jana Andrzeja Morsztyna, a także Jakuba Sobieskiego, ojca przyszłego króla. Przyjaźń Oppersdorffów z parą monarchów utrzymywała się jeszcze przez długie lata. Dowodem tego jest ponowna wizyta Jana Kazimierza w lipcu 1669 roku, kiedy to już jako abdykant podążał do księstwa Nevers we Francji.

Drugim istotnym wydarzeniem jest pobyt wybitnego kompozytora Ludwika van Beethovena. Kompozytor pracował tu nad ukończeniem IV symfonii B-dur op 60, którą potem zadedykował hrabiemu Franciszkowi Joachimowi Oppersdorff. Rodzina Oppersdorffów przechowywała skrzętnie korespondencję z artystą, a także klawesyn, na którym koncertował. Instrument obecnie znajduje się w Muzeum Wnętrz w Pszczynie, a sam pobyt kompozytora dokumentuje kamień pamiątkowy.

– Na decyzję o realizacji projektu odbudowy wpłynęła więc bogata historia zamku i chęć pokazania jej w atrakcyjny sposób szerokiej społeczności – wyjaśnia

foto. J. Kruk

Plan zagospodarowania zamku oparto o cykl konsultacji społecznych